

Scénář k rozhlasové reportáži - Marta Karlická - Základní škola Univerzum

1:38:30 – 1:38:40 „*Jako, uvědomuju jsi, že jsem měla ten život zajímavější asi, a i jsem měla štěstí.*”

Sandra: Paní Marta Karlická se narodila během 2. světové války, a to na Mikuláše v roce 1940. Její tatínek byl pravoslavný duchovní. Po atentátu v roce 1942 byl vyslýchán gestapem a poslán na nucené práce. Vzpomínky na konec války má paní Marta sporé.

40:43-41:10 „*Vnímala jsem to tím, že se něco mění, a že už zajatci už nechodí a není takový napětí a strach, to se pozná že jo v atmosféře, potom tam projeli ty Rusové, u nás přespali, jeli osvobozovat Prahu.*”

Tami: Na střední škole si zamilovala francouzštinu a španělštinu, tyto jazyky chtěla studovat na Filozofické fakultě. Na vysokou školu se ale nedostala, a tak začala pracovat jako korektorka v tiskárně.

1:01:03-1:01:29 „*Jelikož jsem jako korektorka měla vlastně dělnické povolání, byla jsem zařazena do kategorie dělnice, tak jsem s tím operovala, řekla jsem hele já jsem teď dělnice, a když mi byste vyčítali moji příslušnost k církvi a z jaké jsem rodiny a tak, otec farář, tak já jsem dělnice.*”

Naty: Jazyky nakonec vystudovala a začala pracovat v tiskové kanceláři ČTK

1:20:24-1:20:351:20:49-1:20:581:21:03-1:21:17 „*Byla Četka opravdu takovej jako, v tom zpravodajství velice důležitá, takovej pilíř....*”

My jsme dostávali zprávy z české redakce v češtině, a to jsme převáděli do francouzštiny, já konkrétně...

Ale to šlo hlavně, to zpravodajství, šlo hlavně do Afriky pro ty frankofonní Afričany.“

Naty: V roce 1968 se paní Karlické narodil syn. S manželem prožívali nadšení z uvolnění ve společnosti, v srpnu ale přišlo zklamání.

1:03:48-1:04:11 „*V noci jsem přebalovala toho synka svého a najednou letadla, řekla jsem manželovi co to, co to je takovej rámus, a on řekl to bude výsadek, a vono von byl no, takže to bylo, to jsme byli hodně smutní.*”

Anna: V roce 1989 chodila paní Karlická na manifestace, po revoluci se jí naskytla možnost pracovat na marocké ambasádě jako překladatelka.

1:49:22-1:49:45 „*Mám třeba jednu fotku, kde je recepce a Marockého v tom sále je pan král že jo, tak byla recepce tady v Praze a mám na fotce, jsem tam se svojí dcerou a je tam Tigrid s manželkou.*”

Tami: Paní Karlická má dvě děti a tři vnoučata. Naší generaci by vzkázala:
2:00:27-2:00:57 „Myslím, že je důležitý pro člověka vzdělání, vzdělávat se, jednou ho to naplní, tak jako dá mu to náplň životní a smysl, no tak to asi dodržovat aby, byli jsme taky vždycky vlastenci tak i to vlastenectví udržovat”